

**ಮಾನವನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಧುವ
ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ
ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರೂಪದ ಆಸ್ಥಿಗಳನ್ನು
ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಗುರುತಿಸಿ,
ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಆಸ್ಥಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ
ನೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ
ಗೃಹ ಸಚಿವಾಲಯದ ಸೂಚನೆ
ಇದೆ.**

ಶಾಂಪೂ ಬಳಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಗಂಡ ನಿಧೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಡಿಯ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ. ಈ ಹಿಂಸೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದ್ದು, ಮುಖಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಥಿ ಸುರಿಯುವ ಮೂಲಕ.

‘ಪ್ರೇಲಿಸ್’ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸದಾ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು. ಅದೊಂದು ಕ್ಯಾಗಿಟ್ಟಿಕದ ಕನಸಾಯಿಯೇ ‘ಉಳಿಯಿತು’ ಎಂದು ಸೋನಿ ದೇವಿ ವಿವಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ ಮತ್ತು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಮಾಂಸ ಬೆಂದುಹೋಗಿ ಏಕಾರಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ತಕ್ಷಮಟ್ಟಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹದಿನಾರು ಸರ್ಜರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನೆನ್ನಿಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಂತೆ ಕಾಲಕೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಒಂದುಮಿಶ್ರ ಆಗಮಿಕಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂದಗೆಟ್ಟ ಮುಖ ತೋರಿಸಲು ಅಳುಕಿ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹತಾಕೆಯಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಂತು. ನೋಕರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆಯೋಣವೆಂದರೆ,

ಉದ್ದೇಶಗೆ ಕೊಡುವದಾದರೂ ಯಾರು? ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡಿರಿಸ್ತೇ ಸೋನಿ ಅವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ; ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಕಾಲೇಜು ಬಾಗಿಲು ಕೂಡ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ‘ನಿಮಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮುಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮೂನಾರ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಮುಖಿಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋನಿ ದೇವಿ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ತನ್ನ ಹೃಜ್ಯಾಯನ್ನು ತೋರೆದು ದೆಹಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ನೇರವಿನಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಹೋರಾಟವಾದರೆ, ಕಾನೂನು ಹೋರಾಟಧ್ವನಿ ಬೇರೆಯದೇ ಕಥೆ. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಸ್ಥಿ ಸುರಿದವನೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಲು ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಲೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕೋನೆಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಅರೋಪಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಸಚೇಯಾಯಿತು. ‘ನಿಡವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದುದು ನನಗೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ನಾನು ಬಿಟ್ಟಷ್ಟುತ್ತಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ನಿರಂತರ